

baner, og saa vil selvfølgelig ogsaa Kulforbruget blive betydelig større, end det har været i de forløbne 2 Aar.

Hvad de øvrige Udgifter angaar, der jo ogsaa har været stadig stigende, har her været omtalt de 7 Mill. Kr. til Foranstaltninger til Gunst for Personalet ved Statsbanerne. Jeg nævnedes for øvrigt under Forelæggelsen de forskellige Forhold, der her er Tale om, men det kan ærede Medlemmer selvfølgelig ikke have paa rede Haand og for saa vidt heller ikke se, som, saa vidt jeg ved, Fortrykket for Onsdagsmødet endnu ikke foreligger. Jeg skal tillade mig at gentage, hvad det drejer sig om. Der er for det første de Forhøjelser, som har fundet Sted fra 1. April 1920 med Hensyn til Personalets Dagpenge, Timepenge, Kørepenge, Overarbejdspenge, Natpenge og Fridagspenge, det vil sige Vederlag for Fridage, man har mistet. Disse Forhøjelser er kalkulerede til et Beløb af $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr. De skulde delvis have tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober 1919, da de nye Tjenestemandslønninger traadte i Kraft, og det vil medføre en forøget Udgift af $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Endvidere er der Nedsættelsen i Lokomotivpersonalets Tjenestetid i Overensstemmelse med den Nedsættelse, som har fundet Sted for det øvrige Personales Vedkommende. Den vil andrage ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Endelig vil Ferier for Personalet andrage 1 Mill. Kr. og forskellige Udgifter til Uniformforanstaltninger ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er jo alt sammen Udgifter, der følger dels af Tjenestemandsløven, dels af, at man er gaaet tilden Indskrænkning i Tjenestetiden, som fandt Sted, hvis jeg ikke husker fejl, i Foraaret 1919. Jeg skal erkende overfor ærede Medlemmer, der har slaaet lidt paa de Strengte, at det maaske var lidt forhastet af Rigsdagen, at den paa det daværende Tidspunkt gik til saa hurtig at gennemføre disse Forandringer. Det kan være, at kommende Tider vil vise, at Rigsdagen den Gang var noget hurtig i Vendingen, ført an af den Regering, som da sad. Det vil vise sig, om det er saaledes, men jeg skal ikke være utilbøjelig til at tro, at saaledes er det. Vi er nu imidlertid nødt til at regne med de Forhold, som bestaar. Dem maa vi ogsaa rette os efter for Statsbanernes Vedkommende, og naar man har givet disse Bestemmelser vedrørende Personalets Arbejds- og Betalingsforhold o. s. v., maa Administrationen selvfølgelig stille sig loyalt overfor Personalet i saa Henseende. Det agter Administrationen ogsaa at gøre samtidig med, at den vil forlange et solidt, loyalt og stabilt Arbejde af Personalet.

Med Hensyn til Forholdet mellem Statsbaner og Privatbaner er vi fuldstændig klare over, at selv om det er dyrt at køre paa Statsbanerne, er det endnu dyrere at køre paa Privatbanerne. I saa Henseende var det Eksempel, som det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) fremdrog om Rejserne til Bagsværd og til Charlottenlund, og det Eksempel, som blev fremdraget af det 3die tingvalgte Medlem (Tvede) om Forsendelse af Mursten, illustrerende. De stiller frem i klar Belysning, hvorledes Forholdet er, naar man forsender udelukkende paa Statsbaner eller dels paa Stats-, dels paa Privatbaner, eller udelukkende paa Privatbaner. Jeg skulde tro, at det vil blive nødvendigt at faa disse Forhold taget op til Undersøgelse og Overvejelse, og jeg forstod det ærede 10de tingvalgte Medlems Spørgsmaal vedrørende de gennemgaaende Takster paa Stats- og Privatbaner saaledes, at han ønskede disse Spørgsmaal taget op til Overvejelse af Statsbaneadministrationen under Medvirken fra Privatbanernes Side. Hvis jeg forstod det ærede Medlem rigtigt saaledes, kan jeg tilsige ham, at jeg skal tilstræbe, at der finder en saadan Overvejelse Sted, hvorunder de forskellige interesserede faar Lejlighed til at gøre deres Synspunkter gældende med Hensyn til de paagældende Forhold. Ligeledes tror jeg, at det ærede Medlem har Ret i, at naar vi kommer til at staa overfor en almindelig Revision af Statsbanernes Takster, vil vi ogsaa komme til at overveje, om ikke Nedsættelsen i Taksterne paa de lange Afstande i Forhold til de korte bør være betydelig ringere, end den for Tiden er.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem (Tvede), for øvrigt ogsaa det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), var ikke sikker paa, at den her foreslaaede Forhøjelse vilde skaffe Balance. Det er jeg heller ikke sikker paa, det kommer i saa overordentlig høj Grad til at afhænge af, hvordan Kulpriserne vil stille sig i den kommende Tid, og een Ting har de ærede Medlemmer Ret i, at det er beklageligt, at dette Lovforslag ikke er blevet vedtaget paa saa tidligt et Tidspunkt, at Loven kunde begynde at virke allerede fra Foraaret. Det blev oprindelig forelagt i Marts Maaned, og Loven var tænkt at skulle træde i Kraft saa hurtigt, som ske kunde. Nu er Tidspunktet jo fremrykket, og det fører med sig, at Loven kun kan komme til at virke i 3 Fjerdingaar af indeværende Finansaar, hvis Taksterne kan sættes i Kraft den 1. Juli; og det er klart, at man ikke i de 3 Fjerdingaar kan naa op til den Indtægtsforøgelse paa